

306

UCHWAŁA Nr 224 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 czerwca 1958 r.

w sprawie zasad gospodarki finansowej organizacji spółdzielczych.

Rada Ministrów, na wniosek Centralnego Związku Spółdzielczego, uchwala, co następuje:

I. Zakres mocy obowiązującej uchwały.

§ 1. 1. Uchwała niniejsza ustala zasady gospodarki finansowej spółdzielni, związków spółdzielni i central spółdzielni, zwanych w dalszych przepisach „organizacjami spółdzielczymi”.

2. Przepisy uchwały nie dotyczą rolniczych spółdzielni produkcyjnych i ich związków.

II. Organizacja finansowa.

§ 2 Spółdzielnie działają na zasadach pełnego rozrachunku gospodarczego. Prowadzone przez spółdzielnie różne rodzaje działalności (handel detaliczny, skup, przemysł gastronomiczny, produkcja, usługi itp.) powinny być zorganizowane na zasadach pełnego wewnętrznego lub ograniczonego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

§ 3. 1. W związkach spółdzielni i centralach spółdzielni działalność związana z wykonywaniem funkcji koordynacji, instruowania oraz kontroli i nadzoru w stosunku do zrzeszonych spółdzielni oraz własnych jednostek gospodarczych (ust. 2) powinna być odgraniczona pod względem organizacyjnym, rachunkowym, planowania i sprawozdawczości od działalności gospodarczej.

2. Działalność gospodarcza związków spółdzielni i central spółdzielni powinna być zorganizowana na zasadach pełnego wewnętrznego lub ograniczonego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

3. Wydatki związków spółdzielni i central spółdzielni, związane z wykonywaniem funkcji koordynacji, instruowania, kontroli i nadzoru w stosunku do zrzeszonych spółdzielni oraz własnych jednostek gospodarczych, pokrywane są w ramach budżetów zatwierdzonych przez właściwe organy statutowe poszczególnych central spółdzielni.

4. Stronę dochodową tych budżetów stanowią opłaty zrzeszonych spółdzielni oraz opłaty i wpłaty jednostek gospodarczych związków spółdzielni i central spółdzielni.

5. Opłaty i wpłaty, o których mowa w ust. 4, uiszczają spółdzielnie, związki spółdzielni i jednostki gospodarcze centrali spółdzielni na zasadach, w wysokości i w trybie ustalonych przez właściwe organy statutowe poszczególnych central spółdzielni. Organy te decydują również o przeznaczeniu ewentualnych pozostałości nie wydatkowanych z zatwierdzonych budżetów.

III. Fundusze.

§ 4. 1. Fundusze własne organizacji spółdzielczych składają się z:

- 1) funduszu udziałowego, powstającego z wpłat udziałów członkowskich,
- 2) funduszu zasobowego (społecznego), powstającego z wpłat wpisowego członków, z wpłat części czystej nadwyżki oraz z innych wpływów określonych uchwałami właściwych organów statutowych poszczególnych organizacji spółdzielczych.

2. W organizacjach spółdzielczych mogą być tworzone inne fundusze. Cel i sposób tworzenia oraz korzystania

z tych funduszy określają właściwe organy statutowe tych organizacji.

IV. Finansowanie działalności gospodarczej.

§ 5. 1. Organizacje spółdzielcze prowadzące działalność gospodarczą sporządzają plany finansowe, stanowiące podstawę koordynacji dyspozycji środkami pieniężnymi w realizacji zadań wynikających z planów rzeczowych.

2. Plany finansowe organizacji spółdzielczych stanowią część państwowego planu finansowego.

3. Plany finansowe organizacji spółdzielczych sporządzane są na podstawie wytycznych ustalanych:

- 1) dla spółdzielni zrzeszonych w centralach spółdzielni oraz dla jednostek gospodarczych związków spółdzielni i centrali spółdzielni — przez właściwe centrale spółdzielni,
- 2) dla spółdzielni nie zrzeszonych w centralach spółdzielni — przez jednostki sprawujące nadzór nad ich działalnością gospodarczą.

Plany te są zatwierdzane zgodnie z przepisami wydanymi przez właściwe organy administracji państwowej.

§ 6. 1. Działalność gospodarcza organizacji spółdzielczych finansowana jest z ich środków własnych (łącznie z kredytami bankowymi).

2. Kapitałne remonty w organizacjach spółdzielczych finansowane są z ich środków własnych. Finansowanie kapitałnych remontów w spółdzielniach mieszkaniowych regulują oddzielne przepisy.

3. Rodzaje środków własnych przeznaczonych na działalność eksploatacyjną, inwestycyjną i na kapitałne remonty oraz na spłatę kredytów bankowych określają statuty organizacji spółdzielczych oraz przepisy zawarte w szczegółowych systemach finansowych, ustalanych zgodnie z § 12.

4. Zasady i warunki kredytowania organizacji spółdzielczych ustalane są przez banki w porozumieniu z właściwymi centralami spółdzielni. Dla spółdzielni nie zrzeszonych w centralach spółdzielni zasady i warunki kredytowania ustalają banki w porozumieniu ze spółdzielniami.

V. Rozliczanie z budżetem Państwa, podział nadwyżki, pokrywanie strat, ceny, marże.

§ 7. Organizacje spółdzielcze uiszczają od działalności gospodarczej podatki i opłaty w wysokości i w trybie wynikającym z obowiązujących przepisów.

§ 8. Zasady podziału czystej nadwyżki ustalają:

- 1) dla spółdzielni zrzeszonych w centralach spółdzielni oraz dla jednostek gospodarczych związków spółdzielni i centrali spółdzielni — właściwe organy statutowe poszczególnych centrali spółdzielni,
- 2) dla spółdzielni nie zrzeszonych w centralach spółdzielni — Centralny Związek Spółdzielczy.

§ 9. Pokrywanie strat organizacji spółdzielczych odbywa się zgodnie z przepisami ustawy o spółdzielniach oraz statutów tych organizacji.

§ 10. Działalność gospodarcza zlecona organizacjom spółdzielczym przez właściwe organy administracji państwowej powinna się opierać na zasadzie rentowności. Zmniejszenie rentowności organizacji spółdzielczych wynika z czynności zleconych powinno być rekompensowane przez zlecającego.

§ 11. Zasady i tryb ustalania cen za wyroby i usługi oraz marż przysługujących organizacjom spółdzielczym określają oddzielne przepisy.

VI. Przepisy końcowe.

§ 12. 1. Szczegółowe przepisy dotyczące organizacji i gospodarki finansowej w zakresie objętym niniejszą uchwałą ustalają w porozumieniu z Ministerstwem Finansów:

- 1) dla spółdzielni zrzeszonych w centralach spółdzielni oraz dla związków spółdzielni i central spółdzielni — właściwe organy statutowe poszczególnych central spółdzielni,
- 2) dla spółdzielni nie zrzeszonych w centralach spółdzielni — jednostki sprawujące nadzór nad ich działalnością gospodarczą.

2. W sprawach nie uzgodnionych rozstrzyga ostatecznie Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów.

3. Szczegółowe przepisy dotyczące organizacji i gospodarki finansowej (ust. 1) mogą niektóre uprawnienia, przysługujące centralom spółdzielni z mocy niniejszej uchwały, przekazać zrzeszonym związkom spółdzielni.

§ 13. Traci moc uchwała nr 44 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie zatwierdzenia wytycznych gospodarki finansowej jednostek organizacyjnych spółdzielczości (Monitor Polski Nr A-9, poz. 139).

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

307

UCHWAŁA Nr 231 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1958 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur (samodzielnych pracowni) projektów.

§ 1. Ustala się dla pracowników umysłowych zatrudnionych w państwowych biurach (samodzielnych pracowniach) projektów zasady wynagradzania podane w załączniku do uchwały.

§ 2. 1. Zaszeregowanie na stanowiska ustalone w załączniku powinno się opierać na zasadach kwalifikowania pracowników. Ramowe zasady kwalifikowania pracowników wydaje Prezes Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury w porozumieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz z Centralną Radą Związków Zawodowych. Szczegółowe zasady kwalifikowania wydają właściwi ministrowie dla podległych i nadzorowanych przez nich biur (samodzielnych pracowni) projektów, w porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych.

2. Jeżeli w poszczególnych biurach (samodzielnych pracowniach) projektów występują stanowiska nie wymienione w załączniku do niniejszej uchwały, kierownik jednostki nadrzędnej na wniosek dyrektora biura projektów zaszereguje je do odpowiednich pozycji tabeli wynagrodzeń zasadniczych przy zachowaniu właściwej proporcji płac.

§ 3. Zasady planowania i tworzenia funduszu płac w biurach (samodzielnych pracowniach) projektów ustala Prezes Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury w porozumieniu z Ministrem Finansów i Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 4. Właściwi ministrowie i prezydya właściwych rad narodowych wprowadzą, w trybie obowiązującym, w podległych im biurach (samodzielnych pracowniach) projektów zasady określone w niniejszej uchwale w terminach ustalonych zarządzeniem nr 98 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 maja 1958 r. w sprawie organizacji projektowania w budownictwie państwowym (Monitor Polski Nr 41, poz. 233), po uprzednim wprowadzeniu zmian organizacyjnych przewidzianych w powyższym zarządzeniu.

§ 5. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym wprowadzenie w nadzorowanych organizacjach projektowych zasad wynagradzania pracowników, ustalonych w niniejszej uchwale, w tych jednostkach, których organizacja dostosowana została do przepisów zarządzenia Prezesa Rady Ministrów wymienionego w § 4.

§ 6. 1. Zobowiązuje się właściwych ministrów do odpowiedniego obniżenia w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej wskaźników procentowych określających

wysokość dodatków za wysługę lat, tak aby przy podwyższeniu wynagrodzeń zasadniczych na podstawie niniejszej uchwały wysokość tych dodatków była utrzymana na dotychczasowym poziomie.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy nagród jubileuszowych za długoletnią pracę.

§ 7. 1. Prezes Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury ustali w porozumieniu z Ministrem Finansów i Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zasady kontroli opracowywania i wykonywania operatywnych planów państwowych biur (samodzielnych pracowni) projektów, wyceny przyjmowanych przez te biura (samodzielne pracownie) zleceń na prace projektowe, kształtowania się funduszu płac oraz wynagrodzeń pracowników w tych biurach (samodzielnych pracowniach), jak również wydajności pracy.

2. Zainteresowani ministrowie i prezydya rad narodowych przeprowadzać będą kontrolę kształtowania się w podległych biurach (samodzielnych pracowniach) projektów: wycen przyjmowanych zleceń na prace projektowe, funduszu płac i wynagrodzeń pracowników oraz wydajności pracy i przedstawiać będą Prezesowi Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury sprawozdania z przeprowadzonej kontroli oraz dane niezbędne dla dokonania przez Komitet do Spraw Urbanistyki i Architektury analizy całokształtu zagadnień, o których mowa w ust. 1, i przedstawienia Prezesowi Rady Ministrów wniosków dotyczących ewentualnych zmian w zasadach wynagradzania pracowników państwowych biur (samodzielnych pracowni) projektów, ustalonych w niniejszej uchwale.

§ 8. 1. Traci moc uchwała nr 374 Rady Ministrów z dnia 20 września 1957 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur projektów. Zasady wynagradzania przewidziane w tej uchwale będą jednak stosowane w biurach projektów do czasu wprowadzenia nowych zasad wynagradzania stosownie do § 4.

2. Zasady wynagradzania przewidziane w uchwale wymienionej w ust. 1 mogą być stosowane w pracowniach projektowych przedsiębiorstw do czasu wprowadzenia w tych pracowniach nowej organizacji i zasad wynagradzania zgodnie z przepisami powołanymi w § 4.

3. Do czasu wydania przepisów przewidzianych w §§ 2 i 3 obowiązują w zakresie kwalifikowania pracowników, pla-